

Arrest

nr. 130 783 van 2 oktober 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 8 september 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 augustus 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Tamil origine, afkomstig uit Point Pedro en bezit u de Sri Lankaanse nationaliteit. Omwille van de steun die uw ouders medio jaren '90 boden aan het "LTTE" ("Liberation Tigers of Tamil Eelam"), werd u geïnterneerd door het Sri Lankaanse leger. Eind juli 2011 werd u door enkele soldaten ontvoerd en verkracht. Na uw vrijlating, besloot u Sri Lanka te verlaten. Op 20 augustus 2011 verliet u Sri Lanka. Via Maleisië reisde u per vliegtuig verder naar Parijs. U bereikte België per wagen. U diende hier een eerste maal een asielaanvraag in op 31 augustus 2011. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam hierin op 17 april 2013

een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd in een arrest van 10 september 2013.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst en verklaarde zich voor de tweede maal vluchteling op 10 april 2014. In dit verband werd door het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname genomen op 26 mei 2014. U steunde uw tweede asielaanvraag immers op de motieven van uw eerste asielaanvraag dat als fundamenteel ongeloofwaardig werd geacht. De voorgelegde documenten wierpen evenmin een ander licht op uw asielaanvraag. U diende geen beroep in tegen de weigeringsbeslissing van het CGVS.

Zonder naar uw land van herkomst terug te keren, diende u op 4 augustus 2014 onderhavige derde asielaanvraag in. U geeft toe niet te beschikken over nieuwe elementen. U vreest echter weer verkracht te worden bij uw terugkeer naar Sri Lanka, omdat u thuis nog steeds gezocht wordt. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een brief neer van uw advocaat Meester S. Van Rossem.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvragen hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van verblijf en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de RVV bevestigd, waartegen u géén cassatieberoep aantekende. Uw tweede asielaanvraag werd door het CGVS niet in overweging genomen daar u volhardt in uw eerder aangebrachte asielmotieven die als ongeloofwaardig werden beschouwd. De nieuwe door u neerlegde documenten waren evenmin van die aard om te overtuigen dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. U diende hiertegen geen annulatieberoep in bij de RVV.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvragen en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter in onderhavig geval is er geen dergelijke element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, met name dat u nog steeds thuis gezocht wordt door militairen naar aanleiding van de u toegeschreven betrokkenheid bij de "LTTE" organisatie (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag, vraag 18), moet worden beklemtoond dat uw vorige asielaanvragen door het CGVS werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze motieven werden in uw eerste asielaanvraag bij beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). U diende geen beroep in tegen de weigeringsbeslissing van uw tweede asielaanvraag genomen door het CGVS. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier zodoende niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. U geeft voorts toe niet te beschikken over overige nieuwe elementen (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag Vraag 15) en geen politieke activiteiten te verrichten (Vraag 16).

Met betrekking tot het nieuwe document dat u bijbrengt, namelijk een brief van uw advocaat S. Van Rossem gericht aan de Dienst Vreemdelingenzaken, ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvragen hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat deze brief geen bewijs vormt van vervolging noch uiting geeft aan een situatie waarin u risico loopt op het lijden van ernstige schade. Immers kan een brief van uw advocaat niet als objectief bewijsvoerend worden beschouwd daar zij uitgaat van uw advocaat die als uw vertegenwoordiger optreedt in uw asielprocedure. Uw advocaat haalt slechts aan dat u als alleenstaande vrouw uit Point Pedro niet kan terugkeren en geviseerd zal worden door uw autoriteiten.

Volledigheidshalve dient nog te worden verwezen naar de huidige algemene toestand in Sri Lanka. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de oorlog in Sri Lanka op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op het "LTTE". Hiermee kwam een einde aan 26 jaar gewapend conflict in Sri Lanka. Het LTTE is militair verslagen in Sri Lanka. Er werd werk van gemaakt om het hoog aantal 'IDP's' (Internally Displaced Persons, interne vluchtelingen) te hervestigen, terwijl het merendeel van de personen die verdacht worden van banden met LTTE ondertussen werden vrijgelaten.

Het UNHCR in zijn *Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka* d.d. 21 december 2012 wijst er weliswaar op dat algemene mensenrechtensituatie in Sri Lanka precair is, maar stelt dat in het licht van de huidige situatie in Sri Lanka alle aanvragen van asielzoekers uit Sri Lanka op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut er vooral van afhangt of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Sri Lanka op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Sri Lanka van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het profiel van een Tamil afkomstig uit het Noorden van Sri Lanka is evenmin voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Dit was wel nog het geval volgens de UNHCR *Eligibility Guidelines* voor Sri Lanka van april 2009. Personen die verdacht worden van banden met het LTTE, hetgeen u aanhaalt, kunnen volgens de huidige richtlijnen van UNHCR als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk verdacht wordt banden te hebben met LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u echter op geen enkele manier het Commissariaat generaal weten te overtuigen van uw voorgehouden LTTE-profiel of van uw bewering wegens dergelijke verdenking te worden gezocht in Sri Lanka. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan. Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat de twaalf risicofactoren waarnaar het Europees Hof voor de Rechten van Mens verwijst voor de beoordeling van asielaanvragen van Tamils uit Sri Lanka en andere risicofactoren gedetecteerd door het Commissariaat-generaal in haar *Subject Related Briefing "Sri Lanka. Risico bij Terugkeer"*, voor zover relevant bij de beoordeling van uw asielaanvraag, mee in overweging werden genomen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico

loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Zij voert daarbij de schending aan van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel en wijst daarbij op de stukken die zij neerlegde voor de commissaris-generaal. Zij voert aan dat ten onrechte geen rekening werd gehouden met de brief van haar advocaat en met de nieuwe bewijsstukken. Zij wijst er herhaaldelijk op dat zij een alleenstaande vrouw is en dat zij in levensgevaar verkeert bij terugkeer naar Sri Lanka. Verder betoogt verzoekster dat in tegenstelling tot wat het Commissariaat-generaal stelt, de situatie in Sri Lanka nog steeds zeer onveilig is. Ze wijst er op dat de commissaris-generaal erkent dat personen die verdacht worden van banden met de LTTE een risicoprofiel hebben. Verzoekster verwijst daarnaast naar het rapport *Sri Lanka: treatment of Opposition Groups Critics and Persons with certain LTTE links* van juni 2013 en verwijst tevens naar een artikel van de commissaris-generaal voor de mensenrechten van de Verenigde Naties, Navi Pillay, waarin kritiek wordt geuit op de mensenrechtensituatie in Sri Lanka. Zij verwijst ook naar de *Subject Related Briefing* van 21 maart 2013 in het administratief dossier. Zij voert verder aan dat de informatie in het dossier dateert van maart 2013 en derhalve niet meer actueel is. Zij verwijst verder naar het jaarrapport 2014 van Human Rights Watch en verwijst ten slotte naar het ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland en Nederlandse rechtspraak waarin wordt erkend dat de situatie in Sri Lanka bijzonder slecht is.

2.2. Beoordeling

2.2.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de erkenningscriteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeksters derde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van haar eerste asielaanvraag heeft uiteengezet. In 's Raads arrest nr. 109 521 van 10 september 2013 werd inzake verzoeksters eerste asielaanvraag geoordeeld als volgt:

"3.2. Verzoekster verklaart dat zij haar land van herkomst heeft verlaten omdat ze op 27 juli 2011 zou zijn ontvoerd en verkracht door 4 militairen als vergelding omdat verzoeksters ouders tussen 1995 en

1996 eten zouden hebben gemaakt voor de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam) (zie gehoor CGVS p.4). Verzoekster heeft zelf nooit politieke activiteiten gehad en is voorheen nooit in de negatieve aandacht gekomen van haar overheden.

Er kan echter niet worden ingezien dat 6 jaar na de feiten en 2 jaar na het beëindigen van de oorlog dergelijke handelingen toegeschreven kunnen worden aan instructies van de Sri Lankaanse overheid.

Verzoekster toont niet aan dat de militairen willekeurig oude mensen viseren die gedurende een korte periode in een LTTE gebied voedsel hebben gegeven aan de LTTE. Geenszins wordt aangetoond dat Tamils met een dergelijk laag profiel in de negatieve aandacht van de militairen staan, laat staan hun kinderen. Verzoekster legt geen informatie neer die dit kan ondersteunen en blijft bij loutere beweringen. Bovendien zijn verzoeksters verklaringen in verband met haar 3 dagen durende opsluiting vaag, ontoereikend en vooral niet doorleefd. Verzoekster verklaarde op het CGVS dat ze werd vastgehouden op een "heel donkere plaats met één kamer, een klein huis met één kamer". Toen aan verzoekster de vraag werd gesteld of de militairen haar hebben ondervraagd, antwoordde ze "Ze vroegen mij om met hem te trouwen. Er waren 3 of 4 mannen. Eén van hen vroeg me om met hem te trouwen". Er kan echter niet worden ingezien dat indien verzoekster werd meegenomen omdat een militair met haar wilde huwen, hij zijn collegae zou toestaan haar eerst te verkrachten. Daarbij is evenmin aannemelijk dat verzoekster niet weet of ze haar "twee of drie keer" verkracht hebben nu ze wel weet dat er 4 mannen waren en de man die met haar wilde trouwen niet meedeelde (zie gehoor CGVS p. 4-5).

Verzoeksters verklaringen blijven niet doorleefde beweringen.

In zoverre 4 militairen zelfstandig misbruik maakten van hun positie - wat niet aannemelijk wordt gemaakt - dan hebben verzoekster en haar ouders nagelaten dit aan te klagen. Verzoekster volhardt in haar verzoekschrift "In die context is het integendeel helemaal niet zo bevreemdend dat de oude ouders van verzoekster zich niet onmiddellijk tot de autoriteiten hebben gewend; deze ondernemen zowieso niets". Het spreekt voor zich dat, indien verzoekster en haar ouders hebben nagelaten de nationale autoriteiten in te lichten over de voorgevallen feiten en bedreigingen, zij dan ook geen bescherming kunnen bieden. Hoe dan ook indien verzoeksters ouders voor de zeer omslachtige en dure oplossing kozen om hun dochter onbeschermd naar het Westen te sturen, dan is redelijk te verwachten dat ze eerst nagaan of ze via mensen in hun onmiddellijke omgeving of indien ze schrik hebben van de overheid, via mensenrechtenorganisaties bescherming kunnen vinden. Dit klemmt te meer nu verzoekster wel nog via haar moeder een bijkomend document met briefomslag heeft ontvangen dat ze ter terechtzitting neerlegt. Het betreft een brief van een advocaat-notaris en vrederechter in Point Pedro. Aldus kan worden vastgesteld dat in zoverre een persoonlijke getuigenis officiële waarde heeft, nu de authenticiteit van deze brief niet kan worden nagegaan, dat verzoekster voor haar asielprocedure wel een advocaat aanspreekt doch dit niet doet om ter plaatse haar belangen te behartigen. Voorts kan niet overtuigen dat een persoon met de vermelde titels enkel een attest opmaakt doch geen nuttige informatie vermeldt over de eventuele (gerechtelijke) stappen die werden gezet om het misdrijf aan te klagen. Ook blijkt het attest louter opgesteld op basis van onrechtstreeks vernomen berichten "It was brought to my knowledge" zonder dat kan blijken of de waarachtigheid ervan werd nagegaan. Aan het attest kan geen bewijswaarde worden gehecht nu noch de oorsprong, noch de inhoud kan overtuigen. Het dient ten slotte te worden herhaald dat internationale bescherming kan slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit wordt niet aangetoond.

3.3. Verzoekster gaat niet in op de argumenten van de bestreden beslissing die grondslag vinden in het administratief dossier en de toegevoegde objectieve informatie en die de Raad pertinent acht. Zij legt geen reisdocumenten of reisbescheiden neer waaruit haar vliegreis naar Europa kan blijken. Verzoeksters bewering dat "Mijn vader gaf het paspoort aan de smokkelaar. Ik weet niet wat hij daar mee deed. Ik reisde als de dochter van de smokkelaar met hem." (zie gehoor CGVS p.3) Verzoekster gaat voorbij aan de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en in het bijzonder op internationale vluchten in het kader van een algemene politiek van versterkte controles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Verzoeksters onwetendheden en tegenstrijdige verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van haar voorgehouden reiswijze. Zo wist verzoekster niet met welke luchtvaartmaatschappij ze had gereisd en of haar paspoort waarmee ze van Maleisië naar Europa kwam een visum bevatte (zie gehoor CGVS p.3). Bovenstaande vaststellingen tasten op fundamentele wijze haar geloofwaardigheid aan en aldus ok de waarachtigheid van de asielmotieven. Verzoeksters verklaring geen paspoort te kunnen voorleggen omdat ze het aan de smokkelaar zou hebben gegeven (zie vragenlijst CGVS punt 21), is evenmin ernstig aangezien niet kan worden ingezien waarom de smokkelaar dit paspoort zou afnemen. Hierbij voegt zich nog de vaststelling dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde wat betreft de dag waarop ze Sri Lanka zou hebben verlaten. Zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als tijdens het gehoor op het CGVS gaf ze aan dat dit op 15 augustus 2011 was (zie verklaring DVZ punt 35 en gehoor CGVS p. 2-3). Nadat verzoekster op het CGVS werd geconfronteerd met de vaststelling dat de

medische attesten die ze voorlegt dateren van 16 augustus 2011 wijzigde ze haar verklaringen en gaf ze aan dat ze pas op 20 augustus Sri Lanka heeft verlaten (zie gehoorverslag CGVS p. 3 "Ik had de vraag verkeerd begrepen. Ik verliet Partithurai op 15/08. Op 20/08 verliet ik SL"). Aangezien uit het verhoorverslag duidelijk blijkt dat de vraag eenduidig werd gesteld en er geen verwarring mogelijk was, wordt verzoeksters verweer dat ze de vraag fout had begrepen, niet aangenomen.

3.4. De door verzoekster neergelegde documenten vermogen geen ander licht te werpen op wat voorafgaat, zoals uitgebreid is beargumenteerd in de bestreden beslissing. Verzoekster gaat in haar verzoekschrift niet in op de verschillende neergelegde documenten zodat de conclusies van de commissaris-generaal dienaangaande staande blijven.

3.5. Voor het overige brengt verzoekster ook doorheen haar verzoekschrift geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtone van de waarachtigheid ervan en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind."

2.2.3. Vooreerst stelt de Raad vast dat de thans bestreden beslissing een volgende asielaanvraag betreft overeenkomstig artikel 51/8 van de vreemdelingenwet, waarbij de commissaris-generaal zoals bepaald door artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet bij voorrang onderzoekt of er nieuwe elementen aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Voor zover verzoekster in haar middel aanvoert dat de asielaanvraag in zijn volledigheid opnieuw moest worden onderzocht, gaat zij voorbij aan het voormelde artikel 57/6/2.

2.2.4. Verzoekster beriep zich naar aanleiding van haar derde asielaanvraag niet op nieuwe elementen (*verklaring meervoudige asielaanvraag, vraag 15, administratief dossier stuk 7*) en legde ter staving een brief neer van haar advocaat. Zij verklaarde dat haar moeder haar aan de telefoon vertelde dat het leger haar na haar tweede asielaanvraag nog drie maal kwam zoeken. Zij legde verder geen bijkomende inhoudelijke verklaringen af.

2.2.5. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *"Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond

bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.2.6. Met betrekking tot de door verzoekster naar aanleiding van haar derde asielaanvraag afgelegde verklaringen, wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt als volgt: *“met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, met name dat u nog steeds thuis gezocht wordt door militairen naar aanleiding van de u toegeschreven betrokkenheid bij de “LTTE” organisatie (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag, vraag 18), moet worden beklemtoond dat uw vorige asielaanvragen door het CGVS werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze motieven werden in uw eerste asielaanvraag bij beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). U diende geen beroep in tegen de weigeringsbeslissing van uw tweede asielaanvraag genomen door het CGVS. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier zodoende niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. U geeft voorts toe niet te beschikken over overige nieuwe elementen (zie Verklaring Meervoudige Aanvraag Vraag 15) en geen politieke activiteiten te verrichten (Vraag 16).*

Met betrekking tot het nieuwe document dat u bijbrengt, namelijk een brief van uw advocaat S. Van Rossem gericht aan de Dienst Vreemdelingenzaken, ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvragen hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat deze brief geen bewijs vormt van vervolging noch uiting geeft aan een situatie waarin u risico loopt op het lijden van ernstige schade. Immers kan een brief van uw advocaat niet als objectief bewijsvoerend worden beschouwd daar zij uitgaat van uw advocaat die als uw vertegenwoordiger optreedt in uw asielprocedure. Uw advocaat haalt slechts aan dat u als alleenstaande vrouw uit Point Pedro niet kan terugkeren en geïmigreerd zal worden door uw autoriteiten.”

Deze motivering wordt door verzoekster niet in concreto betwist, zij blijft enkel benadrukken dat zij als alleenstaande vrouw in een zeer moeilijke situatie zit en dat haar leven in gevaar is in Sri Lanka. Deze enkele beweringen doen uiteraard geen afbreuk aan de naar aanleiding van de in de eerste asielaanvraag vastgestelde totale ongeloofwaardigheid van haar relaas. Verzoekster maakte haar LTTE-profiel geenszins aannemelijk en levert daar thans evenmin alsnog een bewijs van. Gelet op het feit dat de door haar aangevoerde vrees geheel steunt op het beweerde LTTE-profiel, kan de Raad slechts vaststellen dat de commissaris-generaal terecht heeft geoordeeld dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op erkenning als vluchteling aanzienlijk groter maken.

2.2.7. Met betrekking tot de subsidiaire bescherming motiveert de bestreden beslissing als volgt:

“Volledigheidshalve dient nog te worden verwezen naar de huidige algemene toestand in Sri Lanka. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de oorlog in Sri Lanka op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op het “LTTE”. Hiermee kwam een einde aan 26 jaar gewapend conflict in Sri Lanka. Het LTTE is militair verslagen in Sri Lanka. Er werd werk van gemaakt om het hoog aantal ‘IDP’s’ (Internally Displaced Persons, interne vluchtelingen) te hervestigen, terwijl het merendeel van de personen die verdacht worden van banden met LTTE ondertussen werden vrijgelaten.

Het UNHCR in zijn Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka d.d. 21 december 2012 wijst er weliswaar op dat algemene mensenrechtensituatie in Sri Lanka precair is, maar stelt dat in het licht van de huidige situatie in Sri Lanka alle aanvragen van asielzoekers uit Sri Lanka op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut er vooral van afhangt of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Sri Lanka op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Sri Lanka van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het profiel van een Tamil afkomstig

uit het Noorden van Sri Lanka is evenmin voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Dit was wel nog het geval volgens de UNHCR Eligibility Guidelines voor Sri Lanka van april 2009. Personen die verdacht worden van banden met het LTTE, hetgeen u aanhaalt, kunnen volgens de huidige richtlijnen van UNHCR als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk verdacht wordt banden te hebben met LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u echter op geen enkele manier het Commissariaat generaal weten te overtuigen van uw voorgehouden LTTE-profiel of van uw bewering wegens dergelijke verdenking te worden gezocht in Sri Lanka. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan. Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat de twaalf risicofactoren waarnaar het Europees Hof voor de Rechten van Mens verwijst voor de beoordeling van asielaanvragen van Tamils uit Sri Lanka en andere risicofactoren gedetecteerd door het Commissariaat-generaal in haar Subject Related Briefing "Sri Lanka. Risico bij Terugkeer", voor zover relevant bij de beoordeling van uw asielaanvraag, mee in overweging werden genomen. Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."

2.2.8. De Raad stelt vooreerst vast dat in de bestreden beslissing de nood aan subsidiaire bescherming volledigheidshalve opnieuw wordt onderzocht. Als dusdanig staat deze los van de nieuwe elementen die verzoekster aanvoerde. Waar verzoekster aanvoert dat zij een risico op ernstige schade loopt omwille van haar LTTE-profiel, kan ermee worden volstaan te verwijzen naar het feit dat zij dit profiel in haren hoofde geenszins aannemelijk heeft gemaakt. Dit kan dan ook niet worden beschouwd als een element dat de kans op subsidiaire bescherming aanzienlijk groter maakt.

Waar verzoekster aanvoert dat de informatie in het administratief dossier dateert van 2013 en aldus gedateerd is, benadrukt de Raad dat het thans een herhaalde asielaanvraag betreft die betrekking heeft op de nieuwe elementen die door verzoekster werden aangevoerd. Verzoekster toont niet aan de hand van recente informatie aan dat de beoordeling van de veiligheidssituatie in Sri Lanka thans niet meer actueel zou zijn. De stukken die verzoekster neerlegt, hebben betrekking op leden van oppositiegroepen en op personen met een LTTE-profiel. Zoals hoger werd vastgesteld, heeft verzoekster geenszins een dergelijk profiel aannemelijk gemaakt.

De Raad is van oordeel dat verzoekster geen nieuwe elementen aanvoert die de kans op erkenning als vluchteling of op subsidiaire bescherming aanzienlijk groter maken.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee oktober tweeduizend veertien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT